

Să fim în gardă!

Asupra „falșilor” Grigorești, ca și asupra falșilor Luchieni și Andrești, am scris încă de acum 10 — 15 ani în urmă. Nu s'a luat nici un fel de măsură oficială pentru stîrpirea acestei batjocori. Falșurile continuă să circule puzderie... și să se ofere, pentru ele, (de către îmbogățiii postbelici, improvizați „colecționari de artă”) prețuri înmiit mai mari, decît i se oferea artistului, în viață, pentru opera originală.

Stupiditatea snobilor (aceiași, pretutindeni pe planetă) e fără margini — și fără leac. În definitiv, dacă au mai multe parale decît le trebuie — facă ce-or pofti cu ele.

Să fim însă în gardă — măcar de aici înainte — față de o altă primejdie, care ne amenință: să nu mai lăsăm să pătrundă, cumva, în pinacotecile și muzeele Statului, toate gafele și aberațiile „marilor,” noștri colecționari de artă, — sub formă de „generoase donațiuni”.

Indeosebi să fim atenți la donațiile care cuprind și opere străine vechi ori contemporane.

Căci ce-am pățit-o noi cu Grigorescu, Luchian, Andreescu, etc. — au pățit-o și alte neamuri subțiri și din Occident, cu Watteau, Corot, Renoir, Cezanne, Pissaro, Matisse, etc, etc.

Ele au găsit, însă, o soluție, pecit de puțin elegantă pe atît de rentabilă: „*bun pentru nababii orientului*”...

Propriile noastre farse le înghițim noi — (se digeră mai lesne) — dar să le înghițim și pe ale străinilor...? N. M. T.

Lecturi și filme.

Cîtă dreptate a avut legiuitorul cînd a cerut candidaților la bacalaureat să prezinte o listă de lecturi literare și să indice un autor preferat! Evident, tinerii noștri au găsit mijlocul de-a eluda greutatea, punînd în listă cărți cunoscute din clasă, iar ca autor preferat pe acel cu operă cît mai voluminoasă posibil. Ca lecturi franceze, numește cu seninătate filmele văzute: Așa Jean Valjean nu-i, decît un Harry Baur, iar Margeritte Gauthier Greta Garbo. Artistul de cinematograf înlocuiește creația literară, iar linia de povestire anecdotică prin imagini aruncă tot textul în zone de uitare.

Și cîtor dintre noi filmele le țin loc de orice lecturi! N. I. P.

Eră nouă?

Administrația noastră de Stat a început să mînuiască serios condeiful. Ministerul înțelege să primească jalba și să răspundă în scris, iar nu, ca înainte, să primească omul cu jalba, să-l reție două trei zile prin anticameră și să-l concedieze cu vagi promisiuni. Desigur, noul sistem constituie un progres; mai mult: o revoluție. Dar revoluția presupune și victime: aici, victimele sunt hotelierii din București, și este de mirare că încă n'au protestat.

Sub vechiul regim, ca să-l numim astfel, primarul din Cernăuți trimetea o adresă la ministerul de resort: hîrtia aceasta era repartizată unui înalt funcționar, acesta începea s'o citească în mod distrat, dar în chiar momentul acela un cap se arăta la ușă, înaltul dregător pune hîrtia pe birou la o parte și o uita pînă a doua zi: deh, ca omul! A doua zi, intrînd